

Den ved Loven indførte Tilføjelse i Fremmedloven af 1875 gaar ud paa, at Justitsministeren skal være bemyndiget til at udvise Personer, der ikke har dansk Indfødsret, naar de gør sig skyldige i de i foranstaaende Lov Nr. 2 ommeldte Handlinger (Spionage).

Om Behandlingen i Rigsdagen se ovfr., pag. 34.

4. Lov om Reservefonden. (Finansministeren).

[A. Sp. 131 — C. Sp. 9, 23].

Fremsat i *Folketinget* $\frac{1}{8}$ (F. Sp. 23). 1. Beh. $\frac{1}{8}$ (F. Sp. 35). 2. Beh. $\frac{1}{8}$ (F. Sp. 42). 3. Beh. $\frac{1}{8}$ (F. Sp. 46). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $\frac{1}{8}$ (L. Sp. 82 jfr. Sp. 74). 2. Beh. $\frac{1}{8}$ (L. Sp. 86). 3. Beh. $\frac{1}{8}$ (L. Sp. 90). Loven stadfæstet 2. August 1914. (Lov-Tid. Nr. 155). Træder i Kraft straks.

Ved Loven bemyndiges Finansministeren til indtil videre at overføre Reservefondens samtlige Midler til Kassebeholdningen. — Lovens Bortfald kan fastsættes og offentliggøres ved kgl. Anordning.

Ved Fremsættelsen af Lovforslaget udtalte Finansministeren bl. a., at Forholdet ikke er det, at „Kassebeholdningen i dette Øjeblik under almindelige Forhold vilde trænge til Hjælp, tværtimod, Kassebeholdningen er i dette Øjeblik rigeligere, end det længe har været Tilfældet. Der er nu omtrent 40 Mill. Kr. i Statskassen“ . . . En stor Del af denne Beholdning bestaar imidlertid af Værdier, som ikke er let realisable, ligesom det er nødvendigt altid at have 10 Mill. Kr. disponible til den daglige Udgift. „Tilbage bliver saa ganske sikkert meget betydelige Beløb, som det efterhaanden er lykkedes at samle, særlig i Nationalbanken, som nu er Statens Bank, til hvilken andre Bankers Midler er overførte. Men vi er under overordentlige Forhold og kan komme under endnu mere trykkende Forhold, og det, som kan blive Tilfældet, er, at Indtægten under de Begivenheder, som vi frygter, kan mindske. Jeg behøver i den Henseende kun at pege paa vor Toldindtægt, saa vil alle forstaa, at hvis der skulde komme Krigstilstand i Europa, vil den mindske kendeligt. Derimod er det klart, at selv om der kommer Krigstilstand, vil det være heldigst og rettest for Staten, at Udgiften ikke paa samme Maade indskrænkes, i den Forstand, at det vilde være Stafens Opgave, forekommer det mig, at sørge for, at saa-